การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย

ศิริมา ปุรินทราภิบาล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
E-mail: sirima.p@psu.ac.th

กานดา เหล่าปิยะบุตร
อาจารย์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Email: kanda.l@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้” นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของเพศ ระดับชั้น และระดับผลการเรียนกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยคือ นักเรียนแผนการเรียนภาษาฝรั่งเศสชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ 14 จังหวัดภาคใต้จำนวน 750 คน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ร้อยละ 30 ของกลุ่มประชากรจำนวนทั้งสิ้น 2,500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 691 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.13 ของแบบสอบถามทั้งหมด และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบ

โดยการใช้ T-test ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนหญิงและชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p = 0.00) เช่นเดียวกับนักเรียนที่เรียนเก่งใช้กลวิธีการเรียนรู้แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญ (p = 0.00) แต่การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 และ 6 ไม่มีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p = 0.137)

คำสำคัญ: กลวิธีการเรียนรู้, ภาษาฝรั่งเศส, โรงเรียนมัธยมศึกษา, ภาคใต้ของประเทศไทย

The Usage of French Learning Strategies of Secondary School Students in the South

Sirima Purinthrapibal
Ph.D., Assistant Professor,
Faculty of Humanities and Social Sciences,
Prince of Songkla University, Pattani Campus
E-mail: sirima.p@psu.ac.th

Kanda Laopiyabutra
Lecturer,
Faculty of Humanities and Social Sciences,
Prince of Songkla University, Pattani Campus
Email: kanda.l@psu.ac.th

Abstract

The purposes of this survey research were to compare the relationship between gender, class and grade of secondary school students learning French in the South with their learning strategies usage. As a sample group, we drew 30 percent or 750 students studying French in the secondary schools of 14 provinces in the South from the population of 2,500 secondary school students, who studied French at Grades 5 and 6 in the first semester of academic year 2013-2014. A questionnaire was used as the research instrument. 691 completed questionnaires or 92.13 % of the questionnaires were received for analysis. The data were then analyzed by the way of mean, standard deviation and T-test. The result showed that the usage of learning strategies of female and male

high school students of French is significantly different (p = 0.00). Likewise, the usage of learning strategies of highly competent students of French is significantly different from below average students in French (p = 0.00). However, the usage of learning strategies of French of high school students at grades 5 and 6 isn't significantly different (p = 0.137).

Keywords: Learning strategies, French language, Secondary schools, The South of Thailand

บทนำ

เป้าหมายสูงสุดของการเรียนภาษาต่างประเทศ คือการที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาจนสามารถสื่อสารโดยวิธีการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ ปัจจัยต่างๆ ที่สามารถส่งผลให้การเรียนภาษาต่างประเทศสำเร็จได้นั้นมีหลายด้าน ทั้งที่เป็นปัจจัยเกี่ยวกับผู้สอนและวิธีการสอน ปัจจัยเกี่ยวกับบริบทหรือสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะทางภาษาศาสตร์ของภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนที่แตกต่างจากภาษาแม่ของผู้เรียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนเอง นอกจากนี้เพื่อที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้และสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ผู้เรียนจะต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ซับซ้อน ต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และความรู้ทางวัฒนธรรมของประเทศเจ้าของภาษา รวมทั้งจะต้องฝึกฝนและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะอย่างสม่ำเสมอ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ (Learning strategies) ภาษาต่างประเทศ

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยได้มีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายทางการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child centered) และให้ความสำคัญกับกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในหลายๆ ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการในการศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้กลวิธีการเรียนรู้ ก็จะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (2540) ได้กล่าวไว้ว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งการเรียนรู้การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้ด้วยตัวเองและความเป็นตัวของตัวเองในการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้วิธีการหรือกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และสามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

และมีประสิทธิภาพ จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในกระบวนการสอนของผู้สอนภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้กลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นเทคนิคและวิธีการที่สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์การใช้ภาษาของผู้เรียน ผู้ที่มีโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนบ่อยๆ จะสามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ได้มากจนทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาได้ดี อีกทั้งยังสามารถใช้ภาษาต่างประเทศนั้นเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วต่อไป (Cyr, 1998)

จากการศึกษางานวิจัยทางด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย พบว่ามีงานวิจัยจำนวนมากยืนยันความสัมพันธ์ของการใช้กลวิธีการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนภาษาต่างประเทศหรือความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนในทุกด้าน อาทิเช่น งานวิจัยของ ทวีชัย มงคลเคหา (2551) สุภาภรณ์ สุวรรณโอภาส, (2553ก) พรพรรณ อู่พิทักษ์ (2554) และ สุทธินี แก้วงามสอง (2550) พบว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบต่างๆ ทำให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์ได้ดี ส่วนงานวิจัยของ สุดใจ จันทร์คง (2550) และกาญจน์พิชชา ถวิลไทย (2551) พบว่ากลวิธีการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาต่างประเทศได้ดี สำหรับการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารทักษะการฟัง-พูดนั้นงานวิจัยของ ละอองทิพย์ วีระรักษ์ (2546) ฉัตราพร เปี่ยมใส (2548) ได้ยืนยันว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะการฟัง และการพูดสูง และสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้มีงานวิจัยที่พบว่าผู้เรียนชาวไทยประสบปัญหาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ในขณะเรียนภาษาต่างประเทศจำนวนมาก ทั้งที่เป็นกลวิธีทางการสื่อสาร กลวิธีการทางสังคม กลวิธีทางเชาวน์ปัญญาหรือกลวิธีทางอภิปัญญา หรือที่เป็นกลวิธีทั้งทางตรง และทางอ้อม เพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ การเรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน กล่าวคือบางคน

ไม่รู้ว่ากลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคืออะไร ประกอบด้วยอะไรบ้าง และมีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างไร บางคนไม่รู้จักการใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ส่วนบางคนไม่สนใจที่จะนำกลวิธีการเรียนรู้เหล่านี้มาใช้ฝึกฝน และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างแท้จริง (เจ๊ะโสม อุศมา, 2548; ฉัตราพร เปี่ยมใส, 2548; อรรถพล คำเขียน, 2549; สุดใจ จันทร์คง, 2550; กาญจน์พิชชา ถวิลไทย, 2551; นุสรา มัตซูกิ, 2551; ทวีชัย มงคลเคหา, 2551; สุขุม ตังประพฤธิกุล, 2553; สุภาภรณ์ สุวรรณโอภาส, 2553ก; พรพรรณ อู่พิทักษ์, 2554)

อย่างไรก็ตามจากการศึกษางานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย พบว่างานวิจัยที่ศึกษาทางด้านกลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาฝรั่งเศสทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษามีน้อยมากหรือแทบจะไม่มีเลยในระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา นอกจากนี้จากประสบการณ์ทางด้านการสอนภาษาฝรั่งเศส ผู้วิจัยพบว่ายังมีนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาฝรั่งเศส ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไม่รู้จักกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และไม่สามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังขาดการฝึกฝนและพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสอยู่ในระดับที่ไม่ดีพอ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นนี้ทำให้ผู้วิจัยคิดว่าการที่นักศึกษาที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเหล่านี้ไม่สามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาการเรียนภาษาฝรั่งเศสของตนเองให้ดีขึ้นอาจจะเกิดมาจากหลายๆ ปัจจัย เช่น นักศึกษาไม่สามารถนำกลวิธีการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาใช้ได้อย่างถูกต้อง บุคลิกลักษณะ ลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาเอง ความมุ่งมั่นและแรงจูงใจในการเรียน สภาพแวดล้อม และการจัดการสอนของผู้สอน โอกาสที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงมีน้อย เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาไม่เคยรู้จักรูปแบบของกลวิธีการเรียนรู้ หรืออาจจะไม่เคยได้เรียนรู้หรือได้รับการสอนการใช้กลวิธี

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ เพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษารู้จักหรือเคยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือไม่ในระดับใด กลวิธีการเรียนรู้ใดที่ผู้เรียนเคยใช้มากที่สุด ไม่เคยใช้ หรือไม่รู้จักและไม่เคยใช้เลย ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาของภาคใต้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งจะเป็นผู้รับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจากภาคใต้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่อไป

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

กลวิธีการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อทำให้ตัวเองสามารถเข้าใจข้อมูลหรือเนื้อหา เกิดการเรียนรู้ได้ดี และสามารถเก็บข้อมูลที่เรียนรู้ไว้เพื่อนำไปใช้ในโอกาสต่อไป (O'Malley & Chamot, 1990: 1; Cornaire, 1998: 54)

Cyr (1998: 5) ได้อธิบายความหมายของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่ผู้เรียนใช้เพื่อให้ตัวเองเกิดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และสามารถนำความรู้ภาษาต่างประเทศที่ได้เรียนไปแล้วมาผสมผสานและใช้ใหม่ กล่าวอีกอย่างหนึ่งได้ว่า กลวิธีการเรียนรู้สามารถช่วยทำให้กระบวนการในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนง่ายขึ้น

นักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้หลากหลาย O'Malley & Chamot (1990: 137-139) ได้จัดกลุ่มข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้เรียนภาษาที่สองเกี่ยวกับเทคนิคในการทำงาน ในการพูดคำศัพท์และการฟังบรรยายในชั้นเรียน และได้สรุปกลวิธี

การเรียนรู้เป็น 3 กลุ่ม โดยเพิ่มเติมด้านกลวิธีทางด้านสังคมและจิตใจซึ่งมีส่วนสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนกระทำภาระงานได้ดียิ่งขึ้น ได้แก่

1. กลวิธีทางอภิปัญญา (Metacognitive strategies) หมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนภาษาใช้ในการบริหารและควบคุมตนเองในการเรียนเป็นกลวิธีทั่วๆ ไปในการวางแผน ตรวจสอบและประเมินผลการเรียน ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีย่อยต่างๆ เช่น การทำความเข้าใจล่วงหน้า (Advance organizers) การควบคุมสมาธิ (Directed attention) การเลือกเอาใจใส่ต่อประเด็นสำคัญ (Selective attention) การควบคุม ตนเอง (Self-management) การเตรียมการล่วงหน้า (Advance preparation) การตรวจสอบตนเอง (Self-monitoring) การประวิง เวลาในการผลิตภาษา (Delayed production) การประเมินตนเอง (Self-evaluation)

2. กลวิธีทางเชาวน์ปัญญา (Cognitive strategies) หมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการปฏิบัติและการโอนข้อมูลจากสื่อการเรียนโดยตรง ซึ่งวิธีการเหล่านี้จะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของภาระงาน กลวิธีทางเชาวน์ปัญญาประกอบด้วยกลวิธีย่อยต่างๆ ดังนี้ การกระทำซ้ำๆ (Repetition) การค้นคว้าจากแหล่งข้อมูล (Resourcing) การใช้อากัปกริยาในการสื่อความหมาย (Directed physical response) การแปล (Translation) การจัดกลุ่ม (Grouping) การจดบันทึก (Note-taking) การให้เหตุผลเชิงนิรนัย (Deduction) การจินตนาการ (Imagery) การใช้เสียงเป็นสื่อในการจำ (Auditory representation) การใช้คำสำคัญ (Keyword) การสร้างบริบท (Contextualization) การขยายความ (Elaboration) การถ่ายโอน (Transfer) การอ้างอิง (Inferencing)

3. กลวิธีทางสังคมและจิตใจ (Socio - affective strategies) หมายถึง การใช้เทคนิคการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจข้อมูล ได้ชัดเจนและการควบคุมทางด้านอารมณ์ที่ช่วยให้การเรียนรู้ภาษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประกอบด้วยกลวิธีย่อยต่างๆ ดังนี้ การทำงาน ร่วมกัน (Cooperation) การถามเพื่อความชัดเจน (Questioning for clarification) การลดความ

วิตกกังวล (Lowering anxiety) การสร้าง แรงจูงใจกับตนเอง (Self encouraging) การดูแลอารมณ์ (Taking emotional temperature) ซึ่งเป็นกระบวนการในการสังเกตและ ควบคุมตัวแปรทางด้านอารมณ์เพื่อช่วยในการเรียนรู้ภาษา เช่น การเขียน บันทึกแสดงความรู้สึกต่อการเรียนและแลกเปลี่ยนกับเพื่อนหรืออภิปรายเกี่ยวกับความรู้หรือกิจกรรมในการเรียนและความรู้สึกต่อ กิจกรรมดังกล่าว เป็นต้น

อีกทั้ง Cyr (1998) ได้แบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วย

1.1. รูปแบบการเรียนรู้ (Learning style) หมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนชอบนำมาใช้ในการเรียนรู้บ่อยๆ ซึ่งอาจจะเป็นวิธีการที่ต้องใช้เชาวน์ปัญญาหรือทักษะพิสัยที่ผู้เรียนถนัด

1.2. ความไม่ใส่ใจต่อเนื้อหาที่คลุมเครือ (Ambiguity tolerance) หมายถึง การที่ผู้เรียนรู้สึกไม่อึดอัด หรือกังวลเมื่อพบกับข้อมูลหรือเนื้อหาที่คลุมเครือ ไม่สมบูรณ์ ขาดความชัดเจน ไม่แน่ใจ หรือมีความขัดแย้งในตัวเอง นักวิจัยบางคนถือว่าความไม่ใส่ใจต่อเนื้อหา ที่คลุมเครือเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของคน ส่วนนักวิจัยบางคนมองว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเชาวน์ปัญญา และบางคนก็คิดว่าสามารถที่จะเป็นได้ทั้งสองแบบ มีนักวิจัยจำนวนมากพบว่า ความไม่ใส่ใจต่อเนื้อหาที่คลุมเครือเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้สูง

1.3. การไตร่ตรอง หรือ การขาดการยับยั้งชั่งใจหรือความหุนหันพลันแล่น (Reflection/ Impulsiveness)

1.4. การเอาใจใส่ต่อสิ่งสิ่งแวดล้อมภายนอก หรือ การมีโลกส่วนตัวสูง (Extrovert/ Introvert) มีนักวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เอาใจใส่ ต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกสามารถติดต่อกับเจ้าของภาษาได้อย่างไม่เคอะเขิน และสามารถใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ในการสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ดีกว่าผู้ที่มีโลกส่วน

ตัวสูง

2. ปัจจัยทางด้านชีวภาพ ประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้

2.1. อายุ มีงานวิจัยพบว่าผู้เรียนที่มีอายุต่างกันจะใช้กลวิธีการเรียนรู้รูปแบบต่างๆ แตกต่างกันและใช้ในปริมาณที่แตกต่าง กันด้วย

2.2. เพศ มีงานวิจัยพบว่าผู้เรียนเพศหญิงใช้กลวิธีการเรียนรู้ทุกประเภทมากกว่าและบ่อยกว่าผู้เรียนเพศชาย (Cyr, 1998: 88)

2.3. ชาติพันธุ์ หรือภาษาแม่ของผู้เรียน มีงานวิจัยพบว่า ผู้เรียนชาวเอเชียชอบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความจำและการนำกฎไวยากรณ์ไปใช้เท่านั้น ในขณะที่ผู้เรียนชาวสเปนและผู้เรียนที่มีภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ชอบใช้กลวิธีการเรียนรู้หลายๆ ประเภทและพบด้วยว่าผู้เรียนชาวเอเชียจะไม่ยอมละทิ้งการใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้วยวิธีการท่องจำ ในขณะที่ผู้เรียนชาวสเปนและผู้เรียนที่มีภาษาสเปน เป็นภาษาแม่พร้อมที่จะเปลี่ยนกลวิธีการเรียนรู้ที่ไม่มีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของตัวเองและทดลองใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบใหม่ๆ อยู่เสมอ (Cyr, 1998: 89)

3. ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมของผู้เรียน ประกอบด้วย ระดับความรู้ของผู้เรียน กระบวนการสอนของครู ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่ผู้เรียนกำลังเรียน กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. ปัจจัยทางด้านจิตพิสัย ประกอบด้วย ทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ

5. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อาชีพ หรือเป้าหมายในการประกอบอาชีพของผู้เรียน การตระหนักรู้ถึงความสามารถทางด้านอภิปัญญาของตนเอง ความฉลาดในการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุป กลวิธีการเรียนรู้คือเทคนิคหรือกระบวนการต่างๆ ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนเพื่อให้ตัวเองสามารถเรียนภาษาต่างประเทศ ได้ดีและง่ายขึ้น และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารให้แก่ตัวเอง จนสามารถนำความรู้ไปใช้ใหม่เพื่อการ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

และคล่องแคล่ว ทั้งนี้ปัจจัยที่สามารถมีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนมีหลายปัจจัย ทั้งที่เป็นปัจจัยทางด้านกายภาพ ทางด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมของตัวผู้เรียนเอง เช่น อายุ เพศ ทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ แรงจูงใจในการเรียน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โอกาสที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร และรูปแบบการเรียนหรือสไตล์การเรียนของผู้เรียน เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนเพศหญิงและเพศชาย

2. เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6

3. เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง และนักเรียน ที่เรียนอ่อน

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินงานวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนซึ่งเลือกเรียนแผนการเรียนภาษาฝรั่งเศสชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ 14 จังหวัดภาคใต้ ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากประชากรทั้งสิ้น 2,900 คน โดยเลือกจากนักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสจำนวนร้อยละ 30 ของทุกระดับชั้น (มัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6) และทุกโรงเรียนใน 14 จังหวัดภาคใต้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจซึ่งใช้เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ และระดับการปฏิบัติในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางอภิปัญญา กลวิธีทางเชาวน์ปัญญา และกลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย จำนวน 99 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประมวลผลและหาค่าทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยได้กำหนดมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) ของระดับการปฏิบัติในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา ฝรั่งเศส ดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.25 หมายถึง นักเรียนใช้กลวิธีการ เรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.25 หมายถึง นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสบ่อย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.76 - 2.50 หมายถึงนักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสบางครั้ง และค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.75 หมายถึงนักเรียนไม่เคยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส และใช้ T-test สำหรับการวิเคราะห์ผลตัวแปรทางด้านเพศ ระดับผลการเรียน และระดับชั้นเรียนของนักเรียนที่มีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนเพศหญิงและเพศชาย การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนเก่ง (ผลการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสรวมทุกวิชาและทุกภาคการศึกษา เกรด 3 ขึ้นไป) กับนักเรียน ที่เรียนอ่อน (ผลการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสรวมทุกวิชาและทุกภาค การศึกษา เกรดต่ำกว่า 3) ผลการวิจัยมีดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	F	Sig
ชาย	205	2.56	13.880	.000
หญิง	485	2.50		

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p = 0.00)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย แยกตามกลวิธีการเรียนรู้ทางเชาวน์ปัญญา กลวิธีทางทางอภิปัญญา และกลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย

กลวิธีการเรียนรู้	ชาย (จำนวน=205 คน)	หญิง (จำนวน=485 คน)	F	Sig
	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเฉลี่ย (Mean)		
กลวิธีทางเชาวน์ปัญญา	2.53 (.435)	2.47 (.369)	2.342	.126
กลวิธีทางอภิปัญญา	2.59 (.582)	2.54 (.494)	7.633	.006
กลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย	2.55 (.545)	2.48 (.486)	2.231	.136

จากตารางที่ 2 เมื่อแบ่งการใช้กลวิธีการเรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภท ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางเชาวน์ปัญญา และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางสังคมและจิตพิสัยของนักเรียนหญิงและนักเรียน ชายไม่แตกต่างกัน (p =0.126

และ = 0.136) แต่การใช้กลวิธีการ เรียนรู้ทางอภิปัญญาของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ (p = 0.006)

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6

ระดับชั้น	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	F	Sig
มัธยมศึกษาปีที่ 5	316	2.55	2.217	137
มัธยมศึกษาปีที่ 6	374	2.49		

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 และ 6 ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p = 0.137)

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 แยกตามกลวิธีการเรียนรู้ทางเชาวน์ปัญญา กลวิธีทางอภิปัญญา และกลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย

กลวิธีการเรียนรู้	มัธยมศึกษาปีที่ 5 (จำนวน=316 คน)	มัธยมศึกษาปีที่ 6 (จำนวน=374 คน)	F	Sig
	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเฉลี่ย (Mean)		
กลวิธีทางเชาวน์ปัญญา	2.52 (.376)	2.46 (.400)	.595	.441
กลวิธีทางอภิปัญญา	2.57 (.468)	2.54 (.564)	10.713	.001
กลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย	2.57 (.510)	2.44 (.493)	1.225	.269

จากตารางที่ 4 เมื่อแบ่งการใช้กลวิธีการเรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภท ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางเชาวน์ปัญญา และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางสังคมและจิตพิสัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p =0.441 และ = 0.269) แต่การใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางอภิปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 และ 6 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p = 0.001)

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาฝรั่งเศสมากกว่า 3.00 และนักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาฝรั่งเศสน้อยกว่า 3.00

ผลการเรียนภาษาฝรั่งเศส	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	F	Sig
มากกว่า 3.00	395	2.51	21.945	.000
น้อยกว่า 3.00	269	2.53		

จากตารางที่ 5 พบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้เกรดภาษาฝรั่งเศสมากกว่า 3.00 และนักเรียนที่ได้เกรดภาษาฝรั่งเศส น้อยกว่า 3.00 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p = 0.00)

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้นักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาฝรั่งเศสมากกว่า 3.00 และนักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาฝรั่งเศสน้อยกว่า 3.00 แยกตามกลวิธีการเรียนรู้ทางเชาวน์ปัญญา กลวิธีทางอภิปัญญาและกลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย

กลวิธีการเรียนรู้	3.00 ขึ้นไป (จำนวน=395 คน)	ต่ำกว่า 3.00 (จำนวน=269 คน)	F	Sig
	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเฉลี่ย (Mean)		
กลวิธีทางเชาวน์ปัญญา	2.49 (.341)	2.48 (.445)	16.101	.000
กลวิธีทางอภิปัญญา	2.54 (.467)	2.58 (.587)	18.331	.000
กลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย	2.49 (.501)	2.52 (.504)	.313	.576

จากตารางที่ 6 เมื่อแบ่งการใช้กลวิธีการเรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภท ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางเชาวน์ปัญญา และการใช้กลวิธีการเรียนรู้กลวิธีทางอภิปัญญาของนักเรียนที่ได้เกรดภาษาฝรั่งเศส มากกว่า 3.00 และนักเรียนที่ได้เกรดภาษาฝรั่งเศสน้อยกว่า 3.00 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.00$) แต่การใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางกลวิธีทางสังคมและจิตพิสัยของนักเรียนที่ได้เกรดภาษาฝรั่งเศส มากกว่า 3.00 และนักเรียนที่ได้เกรดภาษาฝรั่งเศสน้อยกว่า 3.00 ไม่แตกต่างกัน ($p = 0.576$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนหญิงและชาย ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 และระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง (ผลการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสรวมทุกวิชาและทุกภาคการศึกษา เกรด 3 ขึ้นไป) กับนักเรียนที่เรียนอ่อน (ผลการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสรวมทุกวิชาและทุกภาคการศึกษา เกรดต่ำกว่า 3) ผลการวิจัยมีดังนี้

1) การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนหญิง และชาย

การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนหญิง และชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.00$) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Jiménez Catàlan (2003) Üster (2008) Lopez Rúa (2006) และ Gaudet-Beauregard & Maseilla (2011) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศเพศหญิงและเพศชายใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้านต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และยืนยันว่าเพศของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้านต่างๆ

เมื่อพิจารณาผลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ โดยแยกเป็นประเภทพบว่านักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่เรียนภาษาฝรั่งเศสระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางเชาวน์ปัญญา และทางสังคมและจิตพิสัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.126$ และ $= 0.136$) แต่นักเรียนหญิง และนักเรียนชายเหล่านี้ใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางอภิปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.00$) โดยนักเรียนชายใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางอภิปัญญาบ่อยกว่านักเรียนหญิง อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากงานวิจัยของ Jiménez Catálan (2003) และ Gaudet-Beauregard & Maseilla (2011) ที่พบว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศเพศหญิงใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางอภิปัญญาบ่อยกว่าผู้เรียนเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้การที่นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้

ใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางอภิปัญญาบ่อยกว่านักเรียนหญิง อาจจะเป็นเพราะนักเรียนชายไม่ชอบการเรียนแบบท่องจำ ไม่ชอบการเรียนรู้ในห้องเรียนหรือการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนชายชอบการผจญภัยหรือสิ่งที่ท้าทายมากกว่า มีความถนัดในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่านักเรียนหญิง จึงสนใจการศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าและใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางอภิปัญญา นอกจากนี้อาจจะเป็นเพราะบุคลิกส่วนตัวของนักเรียนชายโดยส่วนใหญ่ในวัยนี้ชอบศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเองหรือโดยลำพังมากกว่า และจะรู้สึกอายเมื่อต้องเรียนร่วมกับนักเรียนหญิง จึงไม่ชอบใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางสังคมและจิตพิสัย อีกทั้งอาจจะเป็นเพราะนักเรียนชายโดยส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่างๆ เพียงไม่กี่ประเภท แต่จะใช้กลวิธีเหล่านี้บ่อย (Macaro, 1997 อ้างถึงใน Harris, Gasper & Jones, 2002)

2) การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 และ 6

การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 และ 6 ไม่มีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.137$)) ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Gürses & Adigüzel (2013) ที่พบว่าระดับชั้นที่แตกต่างกันของผู้เรียนมีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้การที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 และ 6 ของโรงเรียนในภาคใต้ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสไม่แตกต่างกันอาจจะมีสาเหตุจากหลายปัจจัย เช่น ครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสในภาคใต้มีระดับความรู้และประสบการณ์ในการสอนไม่เท่ากัน ครูผู้สอนบางคนอาจจะสอนการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาให้แก่นักเรียนในทุกระดับชั้น ในขณะที่ครูผู้สอนบางคนไม่ได้สอนการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาให้แก่นักเรียนเลย ดังนั้นการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสองระดับชั้นจึงไม่มีความแตกต่างกัน อีกทั้งการใช้แบบเรียนภาษาฝรั่งเศสและสื่อประกอบการเรียนการสอนในแต่ละโรงเรียนในภาคใต้มีความหลากหลายแตกต่างกัน เนื่องจากครูผู้สอนสามารถเลือกใช้แบบเรียนได้ด้วยตนเอง

ครูผู้สอนบางคนเลือกใช้แบบเรียนที่เน้นการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้และพัฒนาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ในขณะที่บางคนยังเลือกใช้แบบเรียนแบบเก่าและเน้นเนื้อหาทางด้านไวยากรณ์เป็นหลัก ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้เพียงบางด้านเท่านั้น ส่วนครูผู้สอนบางคนถนัดการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ได้มากกว่าการเรียนรู้จากแบบเรียนหรือเอกสารประกอบการสอนเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ครอบครัวก็อาจจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สามารถส่งผลให้การใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 และ 6 ไม่แตกต่างกัน (Cyr, 1998) กล่าวคือนักเรียนบางคนมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี ได้เรียนพิเศษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ มีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตและสื่อการเรียนรู้พร้อมที่จะช่วยให้สามารถเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสได้ด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่นักเรียนบางคนไม่มีสื่อและอุปกรณ์เหล่านี้ที่บ้านต้องไปใช้ที่โรงเรียนเท่านั้น เช่นเดียวกับความพร้อมของโรงเรียนก็อาจจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สามารถส่งผลให้การใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 และ 6 ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือบางโรงเรียนมีงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อประกอบการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการใช้กลวิธีการเรียนรู้มากกว่า ซึ่งปัจจัยเหล่านี้สอดคล้องกับที่ Falardeau & Loranger (1993) ยืนยันว่าบริบททางการศึกษาและโรงเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญที่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้

เมื่อแบ่งการใช้กลวิธีการเรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภท ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางเชาวน์ปัญญา และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางสังคมและจิตพิสัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.441$ และ $= 0.269$) แต่การใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางอภิปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.01$) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะกลวิธีทางอภิปัญญาเป็นวิธีการที่ผู้เรียนภาษาใช้ในการบริหารและควบคุมตนเองในการเรียน เป็นกลวิธีทั่วๆ ไปในการวางแผน

ตรวจสอบและประเมินผลการเรียน ซึ่งกลวิธีต่างๆ เหล่านี้ เป็นกลวิธีที่ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะและประสบการณ์ของผู้เรียน ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า ผู้เรียนที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 ซึ่งมีอายุมากกว่าและถือว่ามีวุฒิภาวะและประสบการณ์มากกว่า จึงใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางอภิปัญญาได้ดีกว่าและบ่อยกว่ากลวิธีอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yoosub (2009) ที่พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาฝรั่งเศสมากกว่าใช้กลวิธีการเรียนรู้มากกว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาฝรั่งเศสน้อยอย่างมีนัยสำคัญ

3) การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง กับนักเรียนที่เรียนอ่อน

จากการเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง (เกรดวิชาภาษาฝรั่งเศส 3 ขึ้นไป) กับนักเรียนที่เรียนอ่อน (เกรดวิชาภาษาฝรั่งเศสต่ำกว่า 3) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนเก่ง ใช้กลวิธีการเรียนรู้แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.00$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ O'Malley & Chamot (1990) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนอ่อนเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ไม่หลากหลายและใช้น้อยครั้งกว่านักเรียนที่เรียนเก่ง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Wenden & Rubin (1987) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนอ่อนไม่รู้จักการใช้กลวิธีการเรียนรู้ ในขณะที่นักเรียนที่เรียนเก่ง มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้บ่อย งานวิจัยของ Harris, Gaspar & Jones (2002) ที่พบว่า เด็กที่เรียนเก่งรับรู้การใช้กลวิธีการเรียนรู้ได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน และงานวิจัยของอินทิรา นาเมืองรักษ์ (2542) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มเรียนดีมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มเรียน ปานกลาง ส่วนกลุ่มเรียนอ่อนใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาผลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ โดยแยกเป็นประเภท พบว่า การใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางเชาวน์ปัญญา และการใช้กลวิธีการเรียนรู้กลวิธีทางอภิปัญญา

ของนักเรียนที่เรียนเก่ง และนักเรียนที่เรียนอ่อน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p =0.00) สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตราพร เปี่ยมใส (2548) ที่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการใช้กลวิธีการเรียนของนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษากลุ่มที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษในระดับสูง ใช้กลวิธีการฟังแบบปริชานและอภิปริชานมากกว่านิสิตกลุ่มที่มีความสามารถ ในการฟังภาษาอังกฤษในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ ดวงพร จริจิตไพบูลย์ (2542) ซึ่งพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงและต่ำมีการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษด้านความรู้ความคิด ด้านอภิปัญญา และด้านการชดเชย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยครั้งนี้พบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางกลวิธีทางสังคมและจิตพิสัยของนักเรียนที่เรียนเก่งและนักเรียนที่เรียนอ่อนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p =0.576) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่เรียนเก่งและนักเรียนที่เรียนอ่อนอาจจะมีบุคลิก ลักษณะนิสัย พฤติกรรม และรูปแบบการเรียนที่แตกต่างกัน นอกจากนี้อาจจะมีสาเหตุจากปัจจัยทางด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษาของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าเพศของนักเรียนและระดับผลการเรียนของนักเรียนเป็นตัวแปรที่มีผล ต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามระดับชั้นของนักเรียนไม่มีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แนวทางที่ดีในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสสำหรับครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสและโรงเรียนที่มีการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทยต่อไป โดยผู้วิจัยขอให้ข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศส

1. ครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสควรสอนให้นักเรียนได้รู้จักกลวิธีการเรียนรู้ด้านต่างๆ และส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้เลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง หรือที่ตนเองถนัดอย่างสม่ำเสมอและ ต่อเนื่อง

2. ครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสควรจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมหรือฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้านต่างๆ ที่เหมาะสมกับตนเองหรือสอดคล้องกับบุคลิกลักษณะ และ ความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3. ครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสควรใช้การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ที่ส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเอง และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคอื่นๆ ของประเทศไทย

2. ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสด้านการพูด การฟัง การอ่าน การเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

3. ศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

4. ศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสกับภาษาต่างประเทศอื่นๆ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กาญจน์พิชชา ถวิลไทย. (2551). การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. นครสวรรค์: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

ดวงพร จริจิตไพบูลย์. (2542). การศึกษากลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เจ๊ะโสม อุศมา. (2548). การศึกษาผลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิมานพิทยาสวรรค์ จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฉัตราพร เปี่ยมใส. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษาและความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษด้วยแบบสอบคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นุสรา มัตซูกิ. (2551). การศึกษากลวิธีการจำ กลวิธีปัญญาและกลวิธีทดแทนในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทวีชัย มงคลเคหา. (2551). การศึกษายุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำและบริบทของนิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. *สารสนเทศ (มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา)*, 9(1), 17-26.

พรพรรณ อู่พิทักษ์. (2554). การศึกษากลยุทธ์การเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่มีความสามารถทางการเรียนสูงในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ละออทิพย์ วีระรักษ์. (2546). กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่เรียนวิชาฟัง-พูด 1 สถาบันราชภัฏนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

สุขุม ตังประพฤธิกุล. (2553). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางอภิปัญญาและความสามารถ ในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ-ภาษาฝรั่งเศส ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุดใจ จันทร์คง. (2550). ผลของการฝึกกลวิธีอภิปัญญาที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางกะปิ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุทธินี แก้วงามสอง. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์โดยการฝึกกลวิธีการเรียนรู้แบบเมตาคอกนิทิฟ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุภาภรณ์ สุวรรณโอภาส. (2553ก). *กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทยในภาคใต้.* ปัตตานี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อรรถพล คำเขียน. (2549). กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาไทยกับเวียดนาม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. (2540). *การพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.* ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อินทิรา นาเมืองรักษ์. (2542). กลวิธีการเรียนและกลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษโดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Cornaire, C. (1998). *Didactique des langues étrangères: la compréhension orale.* Paris: Clé International.

Cyr, P. (1998). *Les stratégies d'apprentissage.* Paris: Clé International.

Falardeau, M. & Loranger, M. (1993). Le choix de stratégies d'apprentissage dans différents contextes scolaires par l'élève du primaire et du secondaire. *Revue canadienne del'éducation*, 18(4), 307-322.

Gaudet-Beauregard, J. & Masella, M. (2011). Les différences selon le sexe dans les stratégies d'apprentissage du vocabulaire des langues secondes. *Actes du colloque des étudiantes et étudiants en sciences du langage 2011*, organisé par Département de linguistique, Université du Québec à Montréal, le 26 avril 2011.

Gürses, M. O. & Adiguzel, O. C. (2013). The effect of strategy instruction based on the cognitive academic language learning approach over reading comprehension and strategy use. *Journal of Education & Learning*, 2(2), 55–68.

Harris, V. Gaspar, A. & Jones, B. (2002). *Aider les apprenants à apprendre : à la recherche de stratégies d'enseignement et d'apprentissage dans les classes de langues en Europe*. Strasbourg: Éditions du Conseil de l'Europe.

Jiménez Catalán, R.M. (2003). Sex differences in L2 vocabulary learning strategies. *International Journal of Applied Linguistics*. 13(1), 54–77.

Lopez Rúa, P. (2006). The sex variable in foreign language learning: an integrative approach. *Porta Linguarum*, 6, 99-114.

O'Malley, J.M. & Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in Second Language Acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.

Üster, S. (2008). The role of brain-based gender differences on the vocabulary learning and consolidation strategies. (Master Degree Dissertation). Graduate School of Social Sciences, Middle East Technical University, Ankara, Turkey.

Wenden, A. & Rubin, J. (1987). *Learner Strategies in Language Learning*. New Jersey: Prentice-Hall.

Yoosub, B. (2009). L'utilisation des stratégies d'apprentissage de la langue française par les étudiants de tourisme à l'université Rajabhat Suan Dusit. *Bulletin de l'ATPF*, 117(32), 54-62.